

ע"פ 8464/15 - וסילי פנזין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 8464/15 - א'

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: וסילי פנזין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו בית המשפט בנצרת מיום 29.10.2015 בת"פ 54295-02-12 שניתן על ידי כבוד השופט ת' כתילי - סג"נ

תאריך הישיבה: י"ז בטבת התשע"ו (29.12.2015)

בשם המבקש: עו"ד תומר גונן; עו"ד אסי בוחבוט

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין, שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד סגן הנשיא ת' כתילי) בת"פ 54295-02-12 ביום 29.10.2015, ובגדרו הושת על המבקש עונש של 30 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה של הריגה או גרימת מוות ברשלנות; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 15 שנים; ופיצוי

אשת המנוח בסך 20,000 ש"ח.

הרקע לבקשה

2. ביום 29.2.2012 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה פזיזות תוך נהיגת רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה בקלות ראש ורשלנות שגרמה לנזק לאדם ולרכוש, לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"ב-1961 (להלן: פקודת התעבורה); אי ציות לאות הרמזור, לפי תקנה 22(א)(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה; ואי מתן זכות קדימה בצומת, לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 21.8.2011 סמוך לשעה 12:30 נהג המבקש אוטובוס ציבורי בכביש מספר 90 לכיוון צפון. בשלב מסוים התקרב המבקש לצומת מרומזר אשר מחבר בין כביש 90 לבין כביש מספר 977 (להלן: הכביש החוצה). באותה העת נהג המנוח ברכב סיטרואן (להלן: הסיטרואן) בכביש החוצה. המנוח נהג בנתיב השמאלי מבין שני הנתיבים המיועדים לפנייה שמאלה לכביש 90 לכיוון דרום. במקביל למנוח, נהג באותו זמן אדם בשם מוריס ברכב מסוג פורד (להלן: הפורד) בנתיב הימני מבין שני הנתיבים המיועדים לפנייה שמאלה לכביש 90 לכיוון דרום. בהגיעם לצומת החלו לבצע המנוח ומוריס פנייה שמאלה לכיוון כביש 90 בעוד ברמזור המוצב בכניסה לצומת מכיוון נסיעתם דולק אור ירוק. על פי המתואר בכתב האישום, המבקש נהג את האוטובוס באותה עת בפזיזות וקלות דעת, ובהגיעו לצומת המשיך בנסיעתו לכיוון צפון על אף שברמזור המוצב בכניסה לצומת מכיוון נסיעתו דולק אור אדום. עקב כך, התנגש המבקש עם חזית האוטובוס בחלקה השמאלי של הסיטרואן ולאחר מכן בפורד. בעקבות ההתנגשות הוסטה הסיטרואן ממסלולה ופגעה בשלושה כלי רכב נוספים. כתוצאה מהתאונה נהרג המנוח וחלק מהנהגים והנוסעים המעורבים בתאונה נפגעו באורח קל ונזקקו לטיפול רפואי. בנוסף, ניזוקו חמישה כלי רכב. על פי כתב האישום, בזמן התאונה מזג האוויר היה נאה, הראות הייתה טובה והכביש היה תקין ויבש.

4. ביום 21.7.2015 הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום. בית המשפט המחוזי קבע, כי מכלול הראיות והעדויות בתיק מלמד כי המבקש אכן חצה את הצומת באור אדום מבלי שהאט את נסיעתו, זאת בניגוד לקו ההגנה שלו אשר התמקד בטענה כי חצה את הצומת באור ירוק. ביום 29.10.2015 גזר בית השפט המחוזי את עונשו של המבקש. בית המשפט המחוזי עמד על הערכים שנפגעו מביצוע העבירה, על נסיבות ביצועה ועל מדיניות הענישה הנהוגה, וקבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לרכיב המאסר בפועל נע בין 18 חודשי מאסר לשמונה שנות מאסר בפועל. לאחר מכן, בית המשפט המחוזי עמד על הנסיבות השונות שאינן קשורות בביצוע העבירות, וביניהן עברו התעבורתי של המבקש אשר אינו מכביד; אורח חייו הנורמטיבי; והפגיעה בפרנסתו ובמשפחתו. על כן, גזר בית המשפט המחוזי את עונשו של המבקש בשליש התחתון של מתחם הענישה לעניין רכיב המאסר בפועל, כאמור בפסקה 1 לעיל.

בקשת עיכוב הביצוע ועמדת המשיבה

5. ביום 10.12.2015 הגיש המבקש הודעת ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. ערעורו מופנה נגד הכרעת הדין ולחלופין נגד גזר הדין. בד בבד עם הגשתה של הודעת הערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי עד להכרעה בערעור. המבקש טוען כי מכלול הנסיבות מטה את הכף לעבר עיכוב ביצוע עונש מאסר ועיכוב של תשלום הפיצוי לאשת המנוח. לטעמו, ישנן מספר נסיבות המצדיקות את עיכוב ביצוע גזר דינו, וביניהן גילו; עברו התעבורתי שאינו מכביד; העדר עברו הפלילי; הפגיעה בפרנסתו בעקבות פסק הדין; והעדר מסוכנותו, הנלמד מתנאי שחרורו ומהעובדה שהתייצב בקביעות לכל הדיונים בעניינו. כמו כן, המבקש סבור כי סיכויי הערעור ותקופת המאסר שנגזרה עליו מצדיקים אף הם את עיכוב ביצוע עונש המאסר. מנגד, בדיון בפני התנגדה באת כוח המשיבה לעיכוב ביצוע עונש מאסר של המבקש בשלמספר טעמים: חומרת העבירות בהן הורשע; תקופת המאסר שהושתה עליו; סיכויי הערעור; והאינטרס הציבורי שבאכיפה מיידית של גזר הדין.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשת עיכוב הביצוע, בהכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט המחוזי, וכן שמעתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה לעיכוב ביצוע להידחות. ככלל, נאשם שהורשע יחל בריצוי עונש מאסר בפועל מיד עם מתן גזר הדין. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר תאושר רק "במקרים חריגים, שהנטל להצדקתם מוטל על המבקש" (ראו: בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 282 (2000) (להלן: עניין שוורץ)). בעניין שוורץ נקבע כי בעת החלטה על עיכוב ביצוע, יש לבחון בין היתר, את חומרת העבירות ונסיבות ביצוען; אורך תקופת המאסר; סיכויי קבלת הערעור וטיבו; ועברו הפלילי ונסיבות האישיות של המבקש (שם, עמ' 277-282).

7. לעניין סיכויי הערעור – טענותיו של המבקש בהודעת הערעור מתמקדות בשאלה האם בשעת התאונה הוא חצה את הצומת באור אדום או שמא באור ירוק. בית המשפט המחוזי קבע, כאמור, על בסיס מכלול הראיות שעמדו בפניו כי המבקש חצה את הצומת באור אדום, כמתואר בכתב האישום. אם כן, מרבית טענותיו של המבקש עוסקות בממצאי עובדה ומהימנות שקבע בית המשפט המחוזי. כידוע, ערכאת הערעור נוטה שלא להתערב בעניינים מסוג זה, זאת בשל מיומנותה של הערכאה הדיונית בקביעת ממצאי עובדה ומהימנות, והעובדה שהתרשמה מהעדים ישירות ובאופן בלתי אמצעי (ע"פ 2485/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 918, 924 (2001); ע"פ 7595/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 1, 13-14 (2004); ע"פ 9468/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.4.2012); ע"פ 10049/08 אבו עצא נ' מדינת ישראל, פסקה 69 (23.8.2012)). זאת ועוד, הכרעת דינו של בית המשפט המחוזי היא מפורטת ומנומקת ומתבססת על תשתית עובדתית נרחבת ומוצקה. על כן, סבורני כי על פניו סיכויי הערעור אינם נחזים להיות גבוהים.

8. באשר לערעור על חומרת העונש, הלכה היא כי ערכאת הערעור לא תתערב בנקל בעונש שהושת על ידי הערכאה הדיונית, ותעשה כן רק במקרים חריגים (ע"פ 3091/08 טריגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 7563/08 אבו סביח נ' מדינת ישראל (4.3.2009); ע"פ 7439/08 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2009); ע"פ 5931/11 עבדולייב נ' מדינת ישראל (22.10.2013)). על פני הדברים, העונש שהושת על המבקש איננו חורג באופן בלתי סביר ממדיניות הענישה הנהוגה והוא נגזר בשליש התחתון של מתחם העונש שנקבע לו, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות. לפיכך, גם ערעור המבקש על גזר דינו איננו תומך בבקשתו לעיכוב ביצוע.

9. גם מבחינת יתר השיקולים המנויים בהלכת שוורץ, עולה כי אין לעכב את ביצוע גזר דינו של המבקש. המבקש הורשע בעבירת הריגה, המהווה את אחת העבירות החמורות ביותר המנויות בספר החוקים. אמנם, מעשיו של המבקש לא נעשו מתוך זדון או כוונה, אולם אין צורך להכביר במילים בנוגע לחשיבותו העליונה של הערך המוגן העומד בבסיסה של עבירה זו, ערך החיים. בענייננו, התנהגותו של המבקש, ואופן נהיגתו הביאו למותו של אדם צעיר, אב לארבע בנות צעירות, ולנזק בל ישוער למשפחתו הדואבת. כמו כן, התנהגות זו העמידה בסיכון חמור את נוסעי האוטובוס, אשר המבקש הופקד על ביטחונם, כמו גם את יתר הנהגים והנוסעים המעורבים בתאונה, אשר רק בנס לא הסתיימה בתוצאות חמורות אף יותר. בנוסף, משך תקופת המאסר שהוטל על המבקש לרצות, 30 חודשים, אינו כה קצר במידה המצדיקה את קבלת בקשת עיכוב הביצוע, ולכל היותר יש לקבוע את הדיון בערעור בענייננו כך שיערך בהקדם (ראו: ע"פ 6179/12 טובול נ' מדינת ישראל (27.9.2012)).

10. יצוין, כי לא נעלמו מעיניי נסיבותיו האישיות של המבקש, העדר עברו הפלילי ועברו התעבורתי הלא מכביד, אך בנסיבות המתוארות לעיל, המבקש לא הרים את הנטל להראות כי האינטרס בהרתעה ובאכיפה יעילה של הדין נסוג מפני יתר השיקולים הנוגעים לעניין, כנדרש בהתאם להלכת שוורץ. משכך, ובהתחשב גם בנזק החמור שנגרם לאשת המנוח ובגובה הפיצוי שנפסק לה, המצוי על הצד המקל, נדחית גם בקשתו של המבקש לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי לאשת המנוח.

11. סוף דבר, הבקשה נדחית. ערעורו של המבקש יישמע בהקדם ובכפוף לאילוצי יומנו של בית משפט זה. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר קישון, ביום 21.2.2016, לא יאוחר מהשעה 10:00, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ו (6.1.2016).

ש ו פ ט